

BP-5ak-772-93-2356/11

L.dz.: KO/10/18844

KANCELARIA OGÓLNA
Urzędu Ministra w Warszawie

wpl. 2011-10-10

Łódź załącznik 7058

Podpis P. STAWIARSKA

Wg rozdzielnika

Zgodnie z art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), przekazuję w załączeniu obwieszczenie informujące o wydaniu przez Ministra Infrastruktury decyzji z dnia 29 września 2011 r., znak: BP-5ak-772-93-2218/11, uchylającej w części i orzekającej w tym zakresie co do istoty oraz utrzymującej w mocy w pozostałym zakresie decyzję Wojewody Łódzkiego nr 112/11 z dnia 19 maja 2011 r., znak: IA.II.7111-lp-186.5011.PG/z/10/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00.

Jednocześnie przekazuję kopię powyższej decyzji Ministra Infrastruktury.

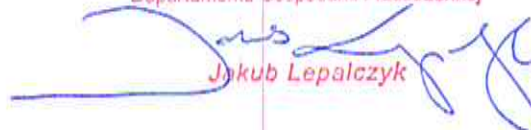
Uprzejmie proszę o zamieszczenie obwieszczenia na tablicy ogłoszeń oraz na stronie internetowej urzędu, na okres 14 dni i o pisemne potwierdzenie, w jakim terminie obwieszczenie było umieszczone na tablicy ogłoszeń oraz na stronie internetowej urzędu.

Załączniki: 2 (zgodnie z treścią pisma)

Otrzymują:

1. Urząd Miejski w Łasku;
2. Urząd Gminy w Dobroniu;
3. Urząd Gminy w Dłutowie;
4. Urząd Gminy w Pabianicach;
5. Urząd Miejski w Rzgowie;
6. Urząd Miasta Tuszyna;
7. A/a.

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Gospodarki Przestrzennej

Jakub Lepalczyk

MINISTER INFRASTRUKTURY

BP-5ak-772-93-2353/11

L.dz.: KO/11/09104

OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.)

Minister Infrastruktury

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 29 września 2011 r., znak: BP-5ak-772-93-2218/11, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty oraz utrzymującą w mocy w pozostałym zakresie decyzję Wojewody Łódzkiego nr 112/11 z dnia 19 maja 2011 r., znak: IA.II.7111-IP-186.5011.PG/z/10/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury w Warszawie, ul. Wspólna 2/4, pok. 1043, I piętro, w godzinach pracy Urzędu, tj. od 8.15 do 16.15 oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Miejskim w Łasku, Urzędzie Gminy w Dobroniu, Urzędzie Gminy w Dłutowie, Urzędzie Gminy w Pabianicach, Urzędzie Miejskim w Rzgowie i Urzędzie Miasta w Tuszynie.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY

Jolanta Leszczyńska
Zastępca Dyrektora
Biura Informacji i Konsultacji
Ministerstwa Infrastruktury

MINISTER INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 29 września 2011 r.

BP-5ak-772-93-2218/11

L.dz.: KO/11/09104

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), zwanej dalej „*kpa*”, oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą*”, po rozpatrzeniu odwołań Zofii i Jana Tysiak, Andrzeja Chwalewskiego, Mirosława Marciniaka, Stanisława Grabarza, Adama Sobczaka, Janusza Kosickiego, Reginy Fryczki, Andrzeja Kluczaka, Henryki Sobczak i Jana Sobczaka, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Pawła Fijałkowskiego, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Anny Jakubowskiej i Zbigniewa Jakubowskiego, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Anny Leszek i Wiesława Leszek, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Karoliny Kopeć, reprezentowanej przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Mariusza Cieplucha, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Wiesława Cieplucha, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Ryszarda Rydygiera, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Sławomira Hansa, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Ilony Błoch, Wandy i Jerzego Krzykowskich, Henryka Góreckiego, Marii Pireckiej i Danuty Witkowskiej, reprezentowanych przez Magdalenę Pirecką-Kłysiak, Andrzeja Dębskiego, Marianny Kowalczyk, Janusza Pawłowicza, Zdzisława Rechcińskiego, Krystyny Fałek, Marii Malinowskiej i Zdzisława Malinowskiego oraz Wiesławy Pokorskiej od decyzji Wojewody Łódzkiego nr 112/11 z dnia 19 maja 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip-186.5011.PG/z/10/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km

187/3), 188 (188/1*, 188/2), 189 (189/1*, 189/2), 190 (190/1*, 190/2), 191 (191/1*, 191/2), 192 (192/1*, 192/2), 194 (194/1*, 194/2), 199 (199/1*, 199/2, 199/3), 200 (200/1*, 200/2, 200/3), 201 (201/1*, 201/2, 201/3), 202 (202/1*, 202/2, 202/3), 203 (203/1*, 203/2, 203/3), 204 (204/1*, 204/2, 204/3), 205 (205/1*, 205/2, 205/3), 206 (206/1*, 206/2, 206/3), 207 (207/1*, 207/2), 208 (208/1*, 208/2), 209 (209/1*, 209/2), 210 (210/1*, 210/2), 213 (213/1*, 213/2), 238 (238/1*, 238/2, 238/3), 239 (239/1*, 239/2, 239/3), 240 (240/1*, 240/2, 240/3), 241 (241/1*, 241/2, 241/3), 242 (242/1*, 242/2, 242/3), 243 (243/1*, 243/2, 243/3), 244 (244/1*, 244/2, 244/3), 246 (246/1*, 246/2, 246/3), 248 (248/1*, 248/2, 248/3), 249 (249/1*, 249/2, 249/3), 250 (250/1*, 250/2, 250/3), 251 (251/1*, 251/2, 251/3), 252 (252/1*, 252/2, 252/3), 256 (256/1*, 256/2, 256/3), 259 (259/1*, 259/2, 259/3), 260 (260/1*, 260/2, 260/3), 261 (261/1*, 261/2*, 261/3, 261/4), 267 (267/1*, 267/2), 271 (271/1*, 271/2), 272 (272/1*, 272/2), 575 (575/1*, 575/2), 73/1 (73/4*, 73/5), 73/2 (73/6*, 73/7), 92/2 (92/5*, 92/6), 102/4 (102/7*, 102/8), 110/1 (110/17*, 110/18, 110/19), 110/5 (110/9*, 110/10), 110/6 (110/11*, 110/12), 110/7 (110/13*, 110/14), 147/1 (147/2*, 147/3), 148/1 (148/3*, 148/4), 149/1 (149/2*, 149/3), 160/1 (160/2*, 160/3), 195/2 (195/3*, 195/4), 245/1 (245/8*, 245/9, 245/10), 245/2 (245/5*, 245/6, 245/7), 247/1 (247/3*, 247/4, 247/5), 253/1 (253/3*, 253/4, 253/5), 254/3 (254/4*, 254/5, 254/6), 255/2 (255/7*, 255/8, 255/9), 265/8 (265/15*, 265/16), 266/2 (266/3*, 266/4), 269/2 (269/3*, 269/4), 273/1 (273/4*, 273/5, 273/6), 277/3 (277/6*, 277/7), 277/4 (277/8*, 277/9).

- III. **Uchylam** w całości znajdujący się w załączniku nr 1 zaskarżonej decyzji rys. nr PZT 02.07 (Projekt Zagospodarowania Terenu), dla zadania: Budowa drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1), odcinek 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00, **i orzekam w tym zakresie** poprzez ustalenie w miejscu uchylecia, w załączniku nr 1 zaskarżonej decyzji, nowego rysunku, oznaczonego jako załącznik nr 2 do niniejszej decyzji;
- IV. **Uchylam** w całości znajdujący się w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji rys. nr ZRID 03.07 (mapa przedstawiająca proponowany przebieg drogi), dla zadania: Budowa drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1), odcinek 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00, **i orzekam w tym zakresie**, poprzez ustalenie w miejscu uchylecia w załączniku nr 2 zaskarżonej decyzji nowego rysunku, oznaczonego jako załącznik nr 3 do niniejszej decyzji;
- V. W pozostałej części zaskarżoną decyzję **utrzymuję w mocy**.

Uzasadnienie

Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Krzysztofa Markowicza, zwany dalej „inwestorem”, działając na podstawie art. 11a ust. 1 i 11b ust. 1 ustawy wystąpił do Wojewody Łódzkiego z wnioskiem z dnia 30 lipca 2010 r. (wpłynął do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi tego samego dnia) o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla inwestycji: „Budowa drogi ekspresowej S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km

L.dz.Mosty 2011/01/01177, inwestor uzupełnił wniosek przedkładając poprawioną dokumentację techniczną dotyczącą przedmiotowej inwestycji drogowej.

W związku z wnioskiem inwestora o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko organ pierwszej instancji, działając na podstawie art. 89 ust. 1 i 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, pismem z dnia 2 marca 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi ekspresowej S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00.

Postanowieniem nr 60/11 z dnia 2 marca 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip.186.616.PG/z/10/11, Wojewoda Łódzki zawiesił z urzędu przedmiotowe postępowanie do czasu ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia w drodze następujących postanowień:

- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.10, w części dotyczącej odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) – od km 76+479,94 do km 79+800,00,
- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.7, w zakresie odcinka 9 – od km 202+700,00 do km 204+000,00 (od km 208+366,26 do km 209+666,26),
- z dnia 29 kwietnia 2011 r., WOOS-II.4200.11.2011.MG.12, w zakresie odcinka 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00 (od km 183+147,96 do km 208+366,26),
- z dnia 4 maja 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.13, w części dotyczącej odcinka 6 – od km 174+200,00 do km 183+350,00 (od km 174+004,05 do km 183+147,96).

Wojewoda Łódzki postanowieniem nr 144/11 z dnia 12 maja 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, podjął z urzędu postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej dla przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi ekspresowej S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00

zweryfikowała błędów inwestora, które zawierał projekt. Zdaniem skarżących przedstawiony przez inwestora projekt budowlany jest niezgodny z zapisami decyzji środowiskowej, które nakładają na niego obowiązek uzupełnienia strat w roślinności, powstałych w związku z wycinką istniejących nasadzeń, oraz zabezpieczenia gleby wysokiej jakości.

Skarżący poinformowali, że na działkach o nr ewid. 217 i 218 rosną obecnie drzewa i krzewy, natomiast w wyniku realizacji przedmiotowej inwestycji nieruchomości te będą sąsiadować z wielkimi nasypami wiaduktu, a na miejscu rosnących obecnie drzew przebiegać będzie jezdnia. W ich ocenie projekt, który przedstawił inwestor, pomija występowanie roślinności na ww. działkach i nie uwzględnia zapisów decyzji środowiskowej, jak również nie zabezpiecza gleby na działce o nr ewid. 216.

Wobec powyższego skarżący wnieśli o przesunięcie linii rozgraniczającej teren inwestycji i zaprojektowanie stref ekotonowych o szerokości co najmniej 18m na działce o nr 217, w celu odtworzenia części drzew i krzewów, które obecnie się tam znajdują. Skarżący wnieśli również o przesunięcie linii rozgraniczającej teren inwestycji na działce o nr 216 i zaprojektowanie tam zieleni glebochronnej, która w ich ocenie nie została zabezpieczona zgodnie z wymaganiami decyzji środowiskowej. Poinformowali, że na ww. działce planują założyć plantację truskawek, a na skutek niekorzystnego oddziaływania drogi na niezabezpieczoną glebę owoce nie będą nadawały się do spożycia. Na koniec odwołujący się wskazali, iż na działkach położonych w obrębie 10 Mogilno Małe oraz w obrębie 9 Mogilno Duże, inwestor zgodnie z decyzją środowiskową zaprojektował odtworzenie drzewostanu, który w związku z budową drogi ulegnie likwidacji.

Andrzej Chwalewski w odwołaniu złożonym w Łódzkim Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi w dniu 20 czerwca 2011 r. zaskarżył decyzję Wojewody Łódzkiego w części dotyczącej działek o nr ewid. 264/4 i 277/5, położonych w obrębie 20 Rydzyny, których jest właścicielem.

W uzasadnieniu odwołania skarżący stwierdził, że zajęcie części ww. działek z uwagi na budowę chodnika i wykonanie indywidualnego zjazdu nie jest niezbędne dla realizacji planowanej inwestycji. Jego zdaniem wykonanie chodnika jest możliwe bez uszczuplenia ww. nieruchomości, gdyż jego budowę zaplanowano w istniejącym pasie drogowym. Odwołujący się stwierdził ponadto, iż obecnie istniejący zjazd na omawianą nieruchomość, przy usytuowaniu linii bramy prostopadle do bocznej granicy działki, zapewnia jego pełną sprawność komunikacyjną. Natomiast wykonanie indywidualnego zjazdu w kształcie przewidzianym w projekcie budowlanym skarżący uznał za rozwiązanie nieracjonalne, które w znacznym stopniu obniży funkcjonalność zjazdu i utrudni komunikację do jego działki.

w dolinie rzeki Grabi, w stosunku do wymagań określonych w *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*,

- b. art. 93 ust. 2 pkt 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, poprzez nienalożenie na wnioskodawcę obowiązku przedstawienia analizy porealizacyjnej, pomimo iż obowiązek jej wykonania przewidywała *decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach*,
- c. art. 93 ust. 3 pkt 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, poprzez nienalożenie na wnioskodawcę obowiązku zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, pomimo iż potrzeba tych działań wynika z zapisów *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*,
- d. art. 95 ust. 2 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, poprzez niespełnienie wymogów określonych dla uzasadnienia decyzji.

W oparciu o przedstawione zarzuty skarżący wniesli o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości, ewentualnie o stwierdzenie nieważności decyzji oraz o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji oraz o ukaranie Wojewody Łódzkiego karą, o której mowa w art. 11h ust. 1 *ustawy*.

Uzasadniając zarzut naruszenia art. 107 § 1 i 3 *kpa* skarżący wskazali, że w zaskarżonej decyzji nie wskazano stron postępowania oraz elementów wynikających z *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*. Ponadto w decyzji pominięto uzasadnienie prawne, zaś w uzasadnieniu faktycznym ograniczono się do omówienia złożonych przez strony uwag wraz z informacją o stanowisku, jakie w tym przedmiocie zajął inwestor, oraz do opisu przebiegu postępowania. Brak jest natomiast wskazania faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.

Ponadto skarżący stwierdzili, że zarówno postępowanie prowadzone przez Wojewodę Łódzkiego, jak i wydana przez niego decyzja naruszają prawo, zasady praworządności i słusznego interesu obywateli, czego przykładem było naruszenie art. 64 § 2 *kpa*, polegające na rozpatrywaniu wniosku posiadającego braki formalne, pomimo uprzedniego przedstawienia wnioskodawcy prawnych skutków nieusunięcia owych braków w terminie. W ocenie odwołujących się organ pierwszej instancji nie wyjaśnił też przesłanek podjętej decyzji, sposobu rozpatrzenia uwag stron oraz przesłanek, dla których przyjmował poszczególne wyjaśnienia inwestora.

Skarżący stwierdzili również, iż Wojewoda Łódzki w okresie od 30 lipca do 19 października 2010 r. dokonywał czynności poza postępowaniem administracyjnym,

Ponadto Janusz Kosicki w piśmie zatytułowanym „skarga” (data nadania w placówce pocztowej - 4 sierpnia 2011 r.) przedstawił swoje krytyczne stanowisko dotyczące prowadzenia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi postępowania w sprawie oceny oddziaływania inwestycji na środowisko i zażądał przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko rzeczonyj inwestycji przez zespół niezależnych ekspertów niezwiązanych z GDDKiA i środowiskiem Uniwersytetu Łódzkiego i zawieszenie na czas wykonywania oceny procesu inwestycyjnego. Powyższa skarga została przesłana również do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Łodzi.

Regina Fryczka w odwołaniu z dnia 9 czerwca 2011 r. (data nadania w placówce pocztowej – 13 czerwca 2011 r.) wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji Wojewody Łódzkiego w części dotyczącej działki o nr ewid. 547, położonej w obrębie 8 Kalinko, będącej jej własnością. Skarżąca podniosła, iż pozostała po podziale część ww. działki nie będzie posiadała drogi dojazdowej, co uniemożliwi jej użytkowanie. W związku z tym odwołująca się wniosła o przejęcie na rzecz Skarbu Państwa należącej do niej działki w całości za odszkodowaniem ustalonym przez Wojewodę Łódzkiego.

Andrzej Kluczak w odwołaniu z dnia 16 czerwca 2011 r. (wpłynęło do Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi tego samego dnia) stwierdził, iż działki pozostałe po podziale należących do niego nieruchomości o nr ewid. 30 i 31 będą małe i utrudnione będzie ich użytkowanie oraz dojazd do nich. Wobec tego skarżący wniósł o wykupienie pozostawionych mu części podzielonych nieruchomości.

Skarżący Henryka Sobczak i Jan Sobczak, Paweł Fijałkowski, Anna Jakubowska i Zbigniew Jakubowski, Anna Leszek i Wiesław Leszek, Karolina Kopeć, Mariusz Cieplucha, Wiesław Cieplucha, Ryszard Rydygier oraz Sławomir Hans, wszyscy reprezentowani przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, w jednobrzmiących odwołaniach z dnia 16 czerwca 2011 r. (data nadania w placówce pocztowej – 17 czerwca 2011 r.) zaskarżyli decyzję Wojewody Łódzkiego w całości, zarzucając jej naruszenie:

- art. 7 *kpa* w zw. z art. 11c *ustawy*, art. 13 ust. 3 *ustawy* oraz art. 5 ust. 1 pkt 9 *ustawy* z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), poprzez wydanie decyzji zatwierdzającej podział nieruchomości, będących własnością poszczególnych skarżących, w wyniku którego pozostawione skarżącym części działek nie będą nadawać się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, z uwagi na małą powierzchnię, sąsiedztwo drogi ekspresowej, związany z tym hałas, drgania oraz zanieczyszczenie powietrza. Nadto skarżący Henryka i Jan Sobczak zarzucili zaskarżonej decyzji naruszenie art. 7 *kpa* w zw. z art. 11c *ustawy*, poprzez orzeczenie w pkt 4 sentencji

też nie przekracza to możliwości organu administracji wynikających z przyznanych mu uprawnień i środków. Zatem zakres ochrony interesu indywidualnego w działaniach organów administracji sięga do granic kolizji z interesem społecznym. Skarżący wyrazili pogląd o braku możliwości w państwie prawnym apriorycznej supremacji interesu społecznego nad interesem jednostki.

Ponadto skarżący stwierdzili, że uzasadnienie zaskarżonej decyzji, wbrew wymogom z art. 107 § 3 *kpa*, nie ma waloru informacyjnego, jak również nie zawiera elementów wyjaśniających i przekonujących. Brak również w zaskarżonym rozstrzygnięciu ukazania mechanizmu podejmowania decyzji, czyli opisu podjętych czynności oraz określenia motywów działania administracji.

Skarżący podnieśli również, iż przedmiotowa inwestycja rzutuje na stan środowiska, w tym na poziom hałasu, zanieczyszczeń i wibracji, wobec czego posiadają oni interes prawny w dokonaniu podziału stanowiących ich własność nieruchomości w sposób, który nie będzie pozbawiał pozostawionych im działek dotychczasowych właściwości użytkowych. Tymczasem pozostałe po podziale części nieruchomości znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie drogi S8, co utrudnia dojazd do nich oraz ich uprawę, a także wpływa na ich wartość. Poza tym skarżący dokonując zakupu przedmiotowych działek mieli nadzieję na korzystną lokatę kapitału, często również związali z przejmowanymi pod inwestycję nieruchomościami swoje życie rodzinne.

W zakresie naruszenia art. 17 *ustawy* skarżący wskazali, iż ich zdaniem, aby organ miał prawną możliwość wydania zezwolenia na niezwłoczne zajęcie nieruchomości muszą zostać łącznie spełnione dwie przesłanki: postępowanie wywłaszczeniowe jest w toku i wydanie zezwolenia stanowi tzw. „uzasadniony przypadek”. Natomiast w niniejszej sprawie bezspeczne jest, że postępowanie wywłaszczeniowe nie zostało jeszcze wszczęte.

Do odwołania Henryki Sobczak i Jana Sobczaka, reprezentowanych przez adw. Adę Narkiewicz-Jachowicz, załączone zostało odwołanie z dnia 13 czerwca 2011 r., które podpisali odwołujący się własnoręcznie. Stwierdzili oni w nim, że decyzja Wojewody Łódzkiego o przejęciu należących do nich działek o nr ewid. 3 i 83 (obr. 10 Prawda) jest dla nich krzywdząca, gdyż wiązali oni z tymi nieruchomościami plany budowy domu jednorodzinnego.

Również do odwołania Pawła Fijałkowskiego, reprezentowanego przez adw. Adę Narkiewicz-Jachowicz, załączono odwołanie własnoręcznie podpisane przez skarżącego, w którym zarzucił on, że poprowadzenie drogi S8 przez większą część jego działki zniszczyło jego 30-letni plan zbudowania siedliska dla wielu pokoleń rodziny skarżącego.

Henryk Górecki w odwołaniu z dnia 28 czerwca 2011 r. (nadany w placówce pocztowej tego samego dnia) poinformował, iż nie zgadza się z treścią decyzji Wojewody Łódzkiego, która jest dla niego krzywdząca i nie do zaakceptowania. Zaskarżone rozstrzygnięcie przewiduje bowiem poszerzenie, kosztem należącej do niego działki o nr ewid. 1243, drogi dojazdowej do firm DAF i JANTAR, która będzie jednocześnie drogą zjazdową z trasy S8. Droga ta znacznie przybliży się do zabudowań (będzie oddalona od budynku mieszkalnego o ok. 25m) oraz spowoduje dodatkowy hałas. Odwołujący się sprzeciwił się temu zjazdowi i wniósł o przesunięcie węzła na drodze S8 o 200-400m w stronę południową oraz o połączenie zjazdu z drogi S8 z autostradą A1. Skarżący poinformował nadto, że należąca do niego działka jest nisko położona w stosunku do trasy autostrady A1, toteż budowa drogi S8 od strony południowo-wschodniej spotęguje hałas i zanieczyszczenie powietrza, co niekorzystnie wpływa na ludzkie zdrowie. Skarżący stwierdził nadto, iż pomimo istnienia wielu innych możliwości zaprojektowania omawianego odcinka drogi, wybrano wariant najmniej korzystny dla mieszkańców nie konsultując tego z nimi, nie organizując zebrań w tej sprawie, wmawiając im, że informacje o inwestycji były zamieszczone w Internecie.

Maria Pirecka i Danuta Witkowska, reprezentowane przez Magdalenę Pirecką-Kłysiak, oraz Krystyna Fałek w odwołaniach z dnia 24 czerwca 2011 r. (data nadania w placówce pocztowej – 29 czerwca 2011 r.) zarzuciły, iż na skutek podziału działki o nr ewid. 244/2 (obr. 3 Chechło) pozostawiona skarżącym działka o nr ewid. 244/4 nie będzie posiadała dostępu do drogi publicznej, co uniemożliwi jej użytkowanie. Wobec tego odwołujące się zażądały wykonania korekty planu budowlanego, poprzez usunięcie ewidentnego błędu i zaprojektowanie dojazdu to pozostałej po podziale nieruchomości.

Andrzej Dębski, Marianna Kowalczyk, Janusz Pawłowicz i Zdzisław Rechciński w odwołaniu z dnia 28 czerwca 2011 r. (nadany w placówce pocztowej tego samego dnia) poinformowali, że nie zgadzają się z treścią decyzji Wojewody Łódzkiego, która przewiduje zajęcie należących do nich działek pod budowę trasy S8. Skarżący podnieśli, że przedmiotowa droga pierwotnie miała przebiegać innym korytarzem, po czym z prasy dowiedzieli się oni, że inwestycja będzie zrealizowana na należących do nich działkach, a ich domy zostaną wyburzone. Odwołujący się stwierdzili, że nie rozważono możliwości ominięcia ich działek, przez przesunięcie inwestycji o ok. 200m na działki leżące odłogiem. W zaskarżonej decyzji powołano się na zapisy decyzji środowiskowej z dnia 8 stycznia 2010 r., o której wydaniu obwieszczono w Internecie, jednakże skarżący nie posiadają do niego dostępu. Podnieśli oni również, że istnieje przepis stanowiący, że jeśli liczba stron,

c) decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej została wydana przed upływem terminu na skuteczne ogłoszenie postanowienia o podjęciu zawieszono postępowania administracyjnego i o możliwości zapoznania się z jego treścią, tym samym odebrano stronom możliwość zapoznania się ze zgromadzoną dokumentacją.

Ponadto odwołująca się zarzuciła, iż postępowanie zostało przeprowadzone z naruszeniem generalnych zasad *kpa* – zasady praworządności oraz zasady pogłębiania zaufania do organów państwa.

W uzasadnieniu odwołania skarżąca podniosła, iż przyjęty wariant lokalizacyjny jest sprzeczny z przyjętym w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko założeniem, iż „najważniejszy efekt ekologiczny wynikający z realizacji przedsięwzięcia wynika z przesunięcia aktualnych i przyszłych uciążliwości poza tereny szczególnie wrażliwe na oddziaływanie drogowe, czyli poza istniejące tereny zabudowane (str. 175 raportu). Zdaniem odwołującej się przyjęte rozwiązanie lokalizacyjne miało z założenia zmniejszyć uciążliwość dróg, a tymczasem dla mieszkańców południowej części Rzgowa uciążliwości te zostaną skumulowane i zwielokrotnione z uwagi na zaprojektowanie drogi S8 i węzła Rzgów tuż obok terenów zabudowanych. Takie usytuowanie ww. węzła, przy ominięciu położonych w pobliżu terenów nieurbanizowanych, przeczy przyjętym założeniom. Skarżąca stwierdziła, iż skutkami ekologicznymi realizacji inwestycji nie można obarczać ludzi, gdyż drogi ekspresowe z założenia mają omijać skupiska ludzkie.

Skarżąca zarzuciła nadto, iż udostępniona dokumentacja postępowania środowiskowego, w czasie którego dokonano wyboru najkorzystniejszego wariantu przebiegu drogi, nie zawiera porównawczej analizy eksperckiej wariantów przedstawionych przez inwestora, nie wyjaśnia przyczyn odrzucenia innych rozważanych wariantów, jak również nie zawiera uzasadnienia proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko. Powtórny raport zaś zawiera wiele niekonsekwencji dotyczących wyboru lokalizacji i szczegółów przebiegu trasy, a mieszkańcom Rzgowa nie wyjaśniono, dlaczego ich wnioski o niewielką korektę przebiegu trasy zostały odrzucone.

Ponadto skarżąca stwierdziła, że przebieg drogi może co prawda odbiegać od planów zagospodarowania przestrzennego, ale rzetelna analiza wymaga uwzględnienia wcześniejszego procesu planowania i przestrzegania zasad gospodarki przestrzennej, w tym wzięcia pod uwagę społecznych i ekonomicznych aspektów rozważanych rozwiązań. Skarżąca poinformowała, że węzeł Rzgów był planowany w innym, mniej uciążliwym miejscu, i nadal istnieją w pobliżu wolne tereny, na których można było zaplanować ten element inwestycji. Natomiast obecna lokalizacja powoduje konieczność wyburzeń,

przez należące do niej nieruchomości. Jednocześnie pismo tej samej treści strona złożyła do Wojewody Łódzkiego w dniu 10 maja 2011 r. Z uwagi na fakt, iż w chwili wpływu ww. pisma do tut. Ministerstwa, toczące się przed Wojewodą Łódzkim postępowanie w sprawie wydania zaskarżonej decyzji nie zostało zakończone, Minister Infrastruktury pismem z dnia 15 czerwca 2011 r., znak: BO7z/781-J-508/11, działając na podstawie art. 231 w zw. z art. 236 *kpa*, przekazał omawiane pismo według właściwości Wojewodzie Łódzkiemu. Organ pierwszej instancji odniósł się do zastrzeżeń przedstawionych przez Bożennę Małkowską-Lepretre w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Organ odwoławczy zważył, co następuje.

Minister Infrastruktury w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego rozpatrzył ponownie wniosek inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania oraz wydanej przez Wojewodę Łódzkiego decyzji nr 112/11 z dnia 19 maja 2011 r., znak: IA.II.7111-Ip-186.5011.PG/z/10/11, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na budowie drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1) od km 99+937 do km 204+000, w zakresie odcinka 6 (węzeł Łask z węzłem – węzeł Róża z węzłem) od km 174+200,00 do km 183+350,00, odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) od km 76+479,94 do km 79+800,00, odcinka 8 (węzeł Róża – węzeł Wrocław) od km 183+350,00 do km 202+700,00, odcinka 9 (węzeł Wrocław) od km 202+700,00 do km 204+000,00.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *ustawy*, wniosek do Wojewody Łódzkiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wniósł w dniu 30 lipca 2011 r. Pan Krzysztof Markowicz, działający na podstawie pełnomocnictwa Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z dnia 17 listopada 2008 r., znak: GDDKiA-OL-P2-mb-4100-S8/90/08.

Stosownie do przepisu art. 11b ust. 1 *ustawy* inwestor uzyskał opinie:

- Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 16 lipca 2010 r., znak: PR.III.7334-87/2010, z dnia 22 lipca 2010 r., znak: PR.III.7334-90/2010, z dnia 22 lipca 2010 r., znak: PR.III.7334-91/2010, oraz z dnia 22 lipca 2010 r., znak: PR.III.7334-92/2010 r.,
- Zarządu Powiatu w Łasku wyrażoną w uchwale nr 397/10 z dnia 23 lipca 2010 r., znak: OR.0065/55/10,
- Zarządu Powiatu Pabianickiego z dnia 16 sierpnia 2010 r., znak: DP.0718-163/10 i z dnia 16 sierpnia 2010 r., znak: DP.0718-165/10,

- Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej przy Staroście Pabianickim (opinia nr 941/2010 z dnia 17 grudnia 2010 r.) – odnośnie odcinka 8 przedmiotowej inwestycji, w zakresie lokalizacji obiektu w gminie Dobroń,
- Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej przy Staroście Powiatu Łódzkiego-Wschodniego (opinia nr 755/2010 z dnia 4 stycznia 2011 r.) – odnośnie odcinka 8 przedmiotowej inwestycji, w zakresie lokalizacji obiektu w gminach Tuszyn i Rzgów,
- Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej przy Staroście Powiatu Łódzkiego-Wschodniego (opinia nr 754/2010 z dnia 4 stycznia 2011 r.) – odnośnie odcinka 9 przedmiotowej inwestycji, w zakresie lokalizacji obiektu w gminach Tuszyn i Rzgów.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi nr 2/2010 z dnia 8 stycznia 2010 r., znak: RDOŚ-10-WOOS/6613/1688/2010/mg, o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, oraz z decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 2 sierpnia 2010 r., znak: DOOŚidk-452/3515/1483/2010, uchylającą w części i umarzającą, bądź orzekającą w tym zakresie co do istoty oraz utrzymującą w mocy w pozostałym zakresie ww. decyzję Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi.

Warunki realizacji inwestycji, objętej zatwierdzonym projektem budowlanym, zostały uzgodnione w ramach ponownego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zakończonej wydaniem przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi następujących postanowień:

- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.11.2011.MG.10, w części dotyczącej odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) – od km 76+479,94 do km 79+800,00,
- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.11.2011.MG.7, w zakresie odcinka 9 – od km 202+700,00 do km 204+000,00 (od km 208+366,26 do km 209+666,26),
- z dnia 29 kwietnia 2011 r., WOOŚ-II.4200.11.2011.MG.12, w zakresie odcinka 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00 (od km 183+147,96 do km 208+366,26),
- z dnia 4 maja 2011 r., znak: WOOŚ-II.4200.11.2011.MG.13, w części dotyczącej odcinka 6 – od km 174+200,00 do km 183+350,00 (od km 174+004,05 do km 183+147,96).

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez inwestora projektu budowlanego, Minister Infrastruktury stwierdził, że jest on zgodny z art. 34 ust. 2 i ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”, oraz z rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 3 lipca 2003 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. Nr 120, poz. 1133, z późn. zm.).

2 sierpnia 2010 r., znak: DOOŚidk-452/3515/1483/2010, zwaną dalej *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*.

Stosownie do treści art. 11d ust. 4 ustawy inwestor dołączył do wniosku decyzje Marszałka Województwa Łódzkiego: z dnia 3 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-MC-62132/50-3/2010, z dnia 29 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-PŁ-62133/59-4/2010, z dnia 31 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-PŁ-62133/48-6/2010, z dnia 9 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-AP-62132/51/2010, z dnia 19 stycznia 2011 r., znak: RO.VI-AP-62132/58/10/2011, z dnia 17 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-PŁ-62133/49-4/2010, z dnia 2 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-AP-62132/49/10, z dnia 29 grudnia 2010 r., znak: RO.VI-AP-62132/56/10, z dnia 31 stycznia 2011 r., znak: RO.VI.62133.63.4.2011.PŁ, z dnia 25 października 2010 r., znak: RO.VI-PŁ-62133/41-3/2010, z dnia 21 września 2010 r., znak: RO.VI-PŁ-62133/39-4/2010, udzielające pozwolenia wodnoprawnego na wykonanie urządzeń wodnych związanych z planowaną inwestycją.

Analizując złożony przez inwestora wniosek z dnia 30 lipca 2010 r., Minister Infrastruktury uznał, że wniosek ten zawiera elementy wskazane w art. 11d ust. 1 i 4 *ustawy*.

Organ odwoławczy poddał również kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Łódzkiego postępowanie o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

Po uprzednim wezwaniu inwestora do usunięcia braków wniosku w zakresie przedłożonych dokumentów Wojewoda Łódzki, zgodnie z dyspozycją art. 11 d ust. 5 *ustawy*, pismem z dnia 15 października 2010 r., znak: IA.II.7111-Ip-186.5011.PG/z/10, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wnioskodawcę, właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości wskazanych we wniosku wysyłając zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające wywieszenie obwieszczeń:

- na tablicy ogłoszeń Łódzkiego Urzędu Wojewódzkiego w Łodzi w dniach od 19 października do 2 listopada 2010 r.,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Łasku w dniach od 19 października do 2 listopada 2010 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,

o zmianie przebiegu linii rozgraniczających teren inwestycji. Ponadto Wojewoda Łódzki pismem z dnia 28 lutego 2010 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, zawiadomił właścicieli bądź użytkowników wieczystych nieruchomości, które wobec zmiany wniosku dokonanej przez inwestora w ww. piśmie z dnia 31 stycznia 2011 r., wyłączono z zakresu przedmiotowej inwestycji, a które uprzednio wskazano jako niezbędne do zajęcia w celu przebudowy urządzeń melioracyjnych.

We wniosku z dnia 30 lipca 2010 r. o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, inwestor wystąpił również, na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko. W związku z powyższym, organ pierwszej instancji pismem z dnia 2 marca 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

Z uwagi na powyższe postanowieniem nr 60/ 11 z dnia 2 marca 2011 r., znak: IA.II.7111.Ip.186.616.PG/z/10/11, organ pierwszej instancji zawiesił postępowanie w sprawie wydania zezwolenia na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia do czasu uzgodnienia przez właściwy organ warunków jego realizacji.

W toku postępowania w przedmiocie dokonania ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zastrzeżenia i wnioski dotyczące planowanej inwestycji wnieśli: Zofia i Jan Tysiak, Komitet Protestacyjny mieszkańców miejscowości Prawda, Paweł Fijałkowski, Stowarzyszenie Przyjaciół Wsi Modlica i Okolic, Henryk Górecki, Wiesława Pokorska, Janina i Andrzej Dębski oraz Janusz Kosicki.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Łodzi, biorąc pod uwagę pozytywną opinię Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Łodzi, uzgodnił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia w drodze następujących postanowień:

- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOŚ-II.4200.11.2011.MG.10, w części dotyczącej odcinka 7 – łącznik S8 (węzeł Dobroń – węzeł Róża) – od km 76+479,94 do km 79+800,00,
- z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOŚ-II.4200.11.2011.MG.7, w zakresie odcinka 9 – od km 202+700,00 do km 204+000,00 (od km 208+366,26 do km 209+666,26),
- z dnia 29 kwietnia 2011 r., WOŚ-II.4200.11.2011.MG.12, w zakresie odcinka 8 – od km 183+350,00 do km 202+700,00 (od km 183+147,96 do km 208+366,26),
- z dnia 4 maja 2011 r., znak: WOŚ-II.4200.11.2011.MG.13, w części dotyczącej odcinka 6 – od km 174+200,00 do km 183+350,00 (od km 174+004,05 do km 183+147,96).

warunków przebudowy istniejącej sieci uzbrojenia terenu, ustalono szczególne warunki zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych oraz szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie, jak również określono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności państwa, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *ustawy*, Wojewoda Łódzki doręczył decyzję z dnia 19 maja 2011 r. wnioskodawcy. O wydaniu przedmiotowej decyzji pozostałe strony zawiadomiono w drodze obwieszczenia umieszczonego:

- na tablicy ogłoszeń w Łódzkim Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi w dniach od 27 maja do 10 czerwca 2011 r.,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Łasku w dniach od 2 do 16 czerwca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Dobroniu w dniach od 1 do 20 czerwca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Dłutowie w dniu 2 czerwca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w Pabianicach w dniach od 1 do 16 czerwca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Rzgowie w dniach od 1 do 20 czerwca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
 - na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta w Tuszynie w dniach od 3 czerwca do 5 lipca 2011 r. oraz zamieszczenie na stronie internetowej tego urzędu w tym samym terminie,
- co potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Ponadto obwieszczenie zostało opublikowane w lokalnym dodatku „Gazety Wyborczej” z dnia 1 czerwca 2011 r.

W aktach sprawy znajdują się również zwrotne potwierdzenia odbioru przez dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych zawiadomień o wydaniu decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji, wysłanych na adres wskazany w katastrze nieruchomości.

Organ odwoławczy, rozpatrując ponownie wniosek inwestora, uznał, że przebieg planowanej inwestycji, poza częścią uchyloną niniejszą decyzją, został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które inwestor przedstawił w załączonej do wniosku dokumentacji. Wynika z niej, że przedmiotowe przedsięwzięcie

W odpowiedzi na wezwanie z dnia 22 lipca 2011 r. inwestor pismem z dnia 28 lipca 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/07/01135, ustosunkował się do zarzutów Zofii i Jana Tysiak, Andrzeja Dębskiego, Marianny Kowalczyk, Janusza Pawłowicza i Zdzisława Rechcińskiego, Krystyny Falek, Wiesławy Pokorskiej, Andrzeja Chwalewskiego oraz Henryki i Jana Sobczak. Inwestor stwierdził, że jego zdaniem dopelniono wszystkich wymogów formalnych i technicznych podczas projektowania przedmiotowej inwestycji i zmiana lokalizacji przebiegu drogi nie jest możliwa. W odniesieniu do podniesionego przez Krystynę Falek zarzutu braku dojazdu do pozostałej po podziale działki o nr 244/4 inwestor stwierdził, że nieruchomość ta kwalifikuje się jako „resztówka” do przejęcia na rzecz Skarbu Państwa po uprzednim wniosku właściciela. Ponadto w odniesieniu do przedstawionego przez Andrzeja Chwalewskiego zarzutu niezasadności przejęcia części należących do niego działek pod budowę chodnika i przebudowę zjazdu indywidualnego inwestor uznał, że odstąpienie od zajęcia nieruchomości skarżącego pozostanie bez uszczerbku dla pozostałych użytkowników drogi.

Powyższe stanowisko inwestora Minister Infrastruktury, działając w oparciu o art. 9 i art. 10 *kpa*, przesłał ww. skarżącym przy piśmie z dnia 2 sierpnia 2011 r., znak: BP-5kk/ak-772-93-1792/11, informując o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

W odpowiedzi skarżący Zofia i Jan Tysiak w piśmie z dnia 9 sierpnia 2011 r. powtórzyli twierdzenia i zarzuty zawarte w ich odwołaniu z dnia 13 czerwca 2011 r., a ponadto zwrócili uwagę na rozbieżność pomiędzy zaznaczeniem ekranów akustycznych na mapach przedłożonych w trakcie postępowania środowiskowego, a mapami załączonymi do decyzji Wojewody Łódzkiego. Krystyna Falek w piśmie z dnia 10 sierpnia 2011 r. stwierdziła, iż nie jest zainteresowana przekazaniem pozostawionej jej po podziale działki o nr 244/4 na rzecz Skarbu Państwa i zażądała dokonania korekty planu budowlanego, poprzez zaprojektowanie drogi dojazdowej do jej nieruchomości.

Minister Infrastruktury przekazał ww. pismo Krystyny Falek inwestorowi przy piśmie z dnia 22 sierpnia 2011 r., znak: BP-5ak-772-93-1963/11, wzywając jednocześnie do wypowiedzenia się w sprawie podniesionego przez skarżącą zarzutu niezapewnienia dostępu do drogi publicznej działce o nr ewid. 244/4, która pozostała po podziale.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie inwestor przy piśmie z dnia 22 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00870, przekazał organowi odwoławczemu skorygowaną dokumentację projektową w zakresie wydłużenia drogi dojazdowej D2, która zapewnia dojazd do działki o nr 244/4. Kopia ww. dokumentacji została przekazana współwłaścicielom

Chwalewskiego, przy piśmie z dnia 23 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00893, przekazał on organowi odwoławczemu mapę z proponowanym przebiegiem drogi, która omija działki skarżącego, a następnie przy piśmie z dnia 30 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/01236, dołączył do akt postępowania skorygowany w tym zakresie Projekt Zagospodarowania Terenu.

Powyższe stanowisko inwestora, wraz z kopiami ww. map, Minister Infrastruktury, działając w oparciu o art. 9 i art. 10 *kpa*, przesłał współwłaścicielom omawianych nieruchomości, tj. skarżącemu Andrzejowi Chwalewskiemu oraz Halinie Chwalewskiej, przy piśmie z dnia 2 września 2011 r., znak: BP-5kk/ak-772-93-2099/11, informując o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, jednakże z uprawnienia tego ww. strony nie skorzystały.

Analizując materiał dowodowy zgromadzony zarówno przez organ I instancji jak i w postępowaniu odwoławczym Minister Infrastruktury stwierdził, że jedynie odwołania Marii Pireckiej i Danuty Witkowskiej, reprezentowanych przez Magdalenę Pirecką-Kłysiak, Krystyny Falek oraz Andrzeja Chwalewskiego zasługują na uwzględnienie.

Wskazać należy, że zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 9 *ustawy Prawo budowlane* obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej. Zatem wobec niezapewnienia powstałej po podziale działce o nr ewid 244/4 dostępu do drogi publicznej oraz wobec faktu, iż współwłaścicielka tej nieruchomości Krystyna Falek nie jest zainteresowana wystąpieniem do inwestora z wnioskiem w trybie art. 13 ust. 3 *ustawy* o nabycie w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa tej części nieruchomości, konieczne stało się dokonanie korekty rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji w przedmiotowym zakresie.

W związku z powyższym, Minister Infrastruktury, działając na podstawie przepisu art. 138 § 1 pkt 2 *kpa*, w punkcie I niniejszej decyzji uchylił w całości znajdujący się w załączniku nr 1 zaskarżonej decyzji rys. nr PZT 02.01 (Projekt Zagospodarowania Terenu), dla zadania: Budowa drogi ekspresowej nr S8 na odcinku: węzeł Walichnowy – węzeł Wrocław (A1), odcinek 7 – od km 76+479,94 do km 79+800,00, i orzekł w tym zakresie poprzez ustalenie w miejsce uchylenia nowego rysunku nr PZT 02.01a, stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej decyzji, na którym skorygowano przebieg drogi dojazdowej nr D2.

Fryczki, Andrzej Kluczaka, Henryki Sobczak i Jana Sobczaka, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Pawła Fijałkowskiego, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Anny Jakubowskiej i Zbigniewa Jakubowskiego, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Anny Leszek i Wiesława Leszek, reprezentowanych przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Karoliny Kopeć, reprezentowanej przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Mariusza Cieplucha, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Wiesława Cieplucha, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Ryszarda Rydygiera, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Sławomira Hansa, reprezentowanego przez adwokat Adę Narkiewicz-Jachowicz, Ilony Błoch, Wandy i Jerzego Krzykowskich, Henryka Góreckiego, Andrzeja Dębskiego, Marianny Kowalczyk, Janusza Pawłowicza, Zdzisława Rechcińskiego, Marii Malinowskiej i Zdzisława Malinowskiego oraz Wiesławy Pokorskiej, opisanych na stronach 5-17 niniejszej decyzji, Minister Infrastruktury uznał, że nie zasługują one na uwzględnienie.

Należy zauważyć, iż przedstawione przez większość odwołujących się zarzuty i twierdzenia stanowią w głównej mierze powtórzenie wniosków i uwag zgłoszonych przez nich w trakcie postępowania o wydanie zaskarżonej decyzji, do których inwestor ustosunkował się w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, natomiast organ pierwszej instancji na stronach 47-54 uzasadnienia wydanego rozstrzygnięcia, podzielając stanowisko wyrażone przez inwestora.

Ponadto po przeanalizowaniu zarzutów podniesionych przez ww. odwołujących się oraz stanowiska inwestora zaprezentowanego w pismach z dnia 28 lipca 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/07/01135, z dnia 16 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00653, oraz z dnia 19 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00790, organ odwoławczy podzielił argumenty przedstawione przez inwestora, uznając je za uzasadnione.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu Zofii i Jana Tysiak zarzutu niezgodności projektu budowlanego z decyzją środowiskową należy wyjaśnić, iż środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia zostały wstępnie określone w decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Łodzi, zwanego dalej „RDOŚ”, z dnia 8 stycznia 2010 r., znak: RDOŚ-10-WOOS/6613/1688/2010/mg, zmienionej decyzją Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z dnia 2 sierpnia 2010 r., znak: DOOŚIdk-452/3515/1483/2010, a następnie doprecyzowane w drodze postanowienia RDOŚ z dnia 22 kwietnia 2011 r., znak: WOOS-II.4200.11.2011.MG.10, uzgadniającego realizację przedsięwzięcia i określającego warunki jego realizacji w zakresie odcinka 7 planowanej

nie przewiduje imiennego określenia wszystkich stron postępowania. Ich oznaczenia dokonuje się bowiem pośrednio, poprzez wskazanie nieruchomości, bądź ich części, na których zrealizowana zostanie planowana inwestycja, a za strony postępowania uznaje się podmioty posiadające interes prawny w stosunku do nieruchomości objętych inwestycją, tj. właścicieli i użytkowników wieczystych tych nieruchomości, bądź inne podmioty posiadające ograniczone prawa rzeczowe w stosunku do tych nieruchomości. Tak zidentyfikowane strony zawiadamiane są o czynnościach podejmowanych przez organ orzekający w sprawie w sposób przewidziany w przepisach *ustawy*, w szczególności zawiadomienie stron (poza inwestorem) o wydaniu decyzji, stosownie do treści art. 11f ust. 3 *ustawy*, w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, na stronach internetowych tych gmin, a także w prasie lokalnej. Dodatkowo dotychczasowym właścicielom lub użytkownikom wieczystym właściwym do wydania decyzji organ wysyła zawiadomienia na adres wskazany w katastrze nieruchomości.

Rozpatrując zarzut braku uzasadnienia prawnego stwierdzić należy, iż zaskarżona decyzja spełnia prawny obowiązek wykazania, na jakiej podstawie decyzja została podjęta, zawiera opis procesu podjęcia decyzji przez organ orzekający, jak również daje podstawę kontroli poprawności decyzji, wskazując w pouczeniu do kogo, w jakim trybie i terminie przysługuje stronom odwołanie.

Odnosząc się do zarzutu ograniczenia uzasadnienia faktycznego zaskarżonej decyzji do omówienia złożonych przez strony uwag i stanowiska, jakie w tym przedmiocie zajął inwestor, wskazać należy, że zgodnie z art. 11a *ustawy* wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich pełni jedynie funkcję organu, który jest zobowiązany wyłącznie do wydania decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej, a nie jest uprawniony do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Ponadto zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 i 3 *ustawy* to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz o wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziału nieruchomości. Zarówno wojewoda, jak i organ odwoławczy, mogą działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego

na inwestora obowiązek usunięcia tego braku do dnia 31 stycznia 2011 r. Inwestor przy piśmie z dnia 31 stycznia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/01/01177, zachowując wyznaczony termin, uzupełnił wniosek przedkładając m.in. brakujące pozwolenia wodnoprawne.

Ponadto, należy mieć na uwadze reprezentatywny w tej kwestii pogląd orzecznictwa, zgodnie z którym wezwanie do usunięcia braków formalnych jest czynnością materialno-techniczną, która aby wywołała zamierzony skutek musi spełniać wymogi określone w art. 54 § 1 i 2 *kpa*, a zatem musi między innymi określać w sposób nie budzący żadnych wątpliwości, jakiego rodzaju wyjaśnień organ oczekuje od wnioskodawcy i przedłożenia jakich dokumentów się domaga (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 22 października 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 1443/07, opubl. LEX 420267). Obowiązek informowania i wyjaśniania stronom przez organ prowadzący postępowanie całokształtu okoliczności faktycznych i prawnych sprawy powinien być bowiem rozumiany tak szeroko, jak to jest tylko możliwe, zgodnie z dyspozycją art. 9 *kpa*. Wyciąganie przez organ administracji negatywnych skutków dla strony, w razie nieprzedstawienia przez nią konkretnych dokumentów, jest możliwe dopiero po uprzednim określeniu stronie terminu do ich dostarczenia.

Odnosząc się do zarzutu zawiadomienia stron o wszczęciu postępowania przez organ pierwszej instancji dopiero po ponad dwóch miesiącach od wpływu wniosku stwierdzić należy, że powyższe wynika z konieczności uprzedniego wezwania inwestora do usunięcia braków wniosku w zakresie przedłożonych dokumentów. Po uzupełnieniu dokumentacji przez inwestora Wojewoda Łódzki, zgodnie z dyspozycją art. 11 d ust. 5 *ustawy*, pismem z dnia 15 października 2010 r., znak: IA.II.7111-Ip-186.5011.PG/z/10, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji. Nie sposób zgodzić się z twierdzeniem, iż opóźnienie w zawiadomieniu stron pozbawiło je wpływu na podejmowane przez organ działania, bowiem zgodnie z treścią art. 11d ust. 6 *ustawy* w treści zawiadomienia zamieszczono informację o terminie („do dnia wydania decyzji”) i miejscu, w którym strony mogły zapoznać się z aktami sprawy. Zgodnie z tym pouczeniem strony miały możliwość czynnego uczestnictwa w postępowaniu, w tym zgłaszania uwag, wniosków i zastrzeżeń, z którego to uprawnienia korzystały.

Rozpatrując zarzut naruszenia przepisów *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* z uwagi na brak przedłożenia drugiego raportu o oddziaływaniu inwestycji na środowisko należy stwierdzić, iż postępowanie pierwszej instancji zostało przeprowadzone zgodnie z uregulowaniami ww. ustawy, a z analizy akt sprawy wynika, że raport

do przeprowadzenia ww. postępowania po raz kolejny na etapie postępowania odwoławczego. Ponadto wyjaśnić należy, iż stosownie do treści art. 88 ust. 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przeprowadza się także na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, złożony do organu właściwego do wydania decyzji, lub jeżeli organ właściwy do wydania decyzji stwierdzi, że we wniosku o wydanie decyzji zostały dokonane zmiany w stosunku do wymagań określonych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepisy *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku* nie przewidują zatem możliwości przeprowadzenia omawianego postępowania na wniosek uczestnika, bądź strony postępowania, niebędącej inwestorem.

Ponadto z przesyłanego Ministrowi Infrastruktury pisma *RDOŚ* z dnia 16 sierpnia 2011 r., znak: WSI.052.4.2011.JS, wynika, iż powyższa „skarga” została przez ten organ przekazana według właściwości do Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu Reginy Fryczki wniosku o zmianę rozstrzygnięcia Wojewody Łódzkiego, poprzez orzeczenie o przejęciu na rzecz Skarbu Państwa należącej do niej nieruchomości w całości, należy wyjaśnić, iż zgodnie z art. 12 ust. 2 *ustawy* linie rozgraniczające teren ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stanowią linie podziału nieruchomości. Skoro zatem przyjęty w dokumentacji projektowej zakres inwestycji przewiduje zajęcie pod rozbudowę drogi jedynie części należącej do skarżącej działki, prawnie niedopuszczalne byłoby wydanie rozstrzygnięcia o przejęciu jej w całości. Ponadto należy stwierdzić, iż podnoszona przez skarżącą kwestia dotycząca nabycia przez właściwego zarządcę drogi nieruchomości pozostałej po podziale, która nie nadaje się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, nie jest przedmiotem postępowania o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej. Roszczenie przewidziane w art. 13 ust. 3 *ustawy* ma bowiem charakter cywilnoprawny i pozostaje bez wpływu na niniejsze postępowanie odwoławcze. Z wnioskiem o nabycie pozostawionej stronie części nieruchomości należy wystąpić do zarządcy drogi, który zdecyduje o ewentualnym jej nabyciu w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa.

Odnosząc się do wniosku Andrzeja Kluczaka o wykup pozostałej po podziale nieruchomości należy poinformować, iż zgodnie z art. 13 ust. 3 *ustawy* w przypadku gdy pozostała po podziale część nie będzie nadawać się do prawidłowego wykorzystania na dotychczasowe cele, właściwy zarządca drogi jest obowiązany do nabycia, na wniosek właściciela lub użytkownika wieczystego nieruchomości, w imieniu i na rzecz Skarbu

stanowisko inwestora zawarte w piśmie z dnia 16 sierpnia 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/08/00653, w którym stwierdzono, że niemożliwe byłoby zaprojektowanie drogi ekspresowej spełniającej wymagane prawem parametry techniczno-użytkowe z ominięciem wszystkich zabudowanych nieruchomości zlokalizowanych w korytarzu przebiegu drogi lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie. Ponadto wybór przyjętego wariantu przebiegu drogi spośród kilku rozważanych możliwości lokalizacji poprzedziła dogłębna analiza w aspekcie społecznym i środowiskowym, dokonywana w toku postępowania zakończonego *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*, w którym udział mogły wziąć wszystkie zainteresowane osoby. Wobec powyższego należy stwierdzić, iż zarzuty skarżących dotyczące możliwości innego poprowadzenia trasy S8, w sposób nieingerujący w stanowiące ich własność nieruchomości, nie są podparte jakimikolwiek uzasadnionymi argumentami i nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym.

W kwestii nadania zaskarżonej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności należy wskazać, iż Wojewoda Łódzki uzasadnił jego nadanie na stronie 56 uzasadnienia zaskarżonej decyzji, wskazując na ważny interes społeczny i gospodarczy.

Ponadto odnosząc się do zarzutu niespełnienia dwóch warunków nadania decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, tj. wszczęcia postępowania wywłaszczeniowego oraz zaistnienia tzw. „uzasadnionego przypadku”, należy wskazać, iż stosownie do treści art. 17 ust. 1 *ustawy wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych nadają decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadniony interesem społecznym lub gospodarczym*. Przepisy art. 17 *ustawy* nie uzależniają możliwości nadania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej przesłanek wymienionych przez skarżących. Powoływanie się na konieczność uprzedniego wszczęcia postępowania w sprawie wywłaszczenia i zaistnienie „uzasadnionego przypadku” jest prawdopodobnie wynikiem błędnego utożsamiania przez skarżących decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej z decyzją o wywłaszczeniu wydaną na podstawie przepisów o gospodarce nieruchomościami.

W odniesieniu do zarzutów zawartych we własnoręcznie podpisanych odwołaniach Henryki i Jana Sobczaków oraz Pawła Fijałkowskiego, dotyczących przekreślenia na skutek wydania zaskarżonej decyzji ich osobistych planów związanych z zagospodarowaniem należących do nich działek, należy wskazać, iż prawo własności, pomimo zapewnienia mu przez ustawodawcę szczególnej ochrony, doznaje w obowiązującym systemie prawnym pewnych ograniczeń. Należy zauważyć, iż przepis art. 21 ust. 2 *Konstytucji RP* przewiduje

trzeba, że z analizy projektu budowlanego stanowiącego załącznik nr 1 do decyzji wynika, iż zaprojektowanie drogi dojazdowej nr D29 jest konieczne dla zapewnienia dojazdu do zakładów DAF i JANTAR oraz skomunikowania ruchu lokalnego z ul. Literacką. Ponadto należy wskazać, iż w projekcie budowlanym zatwierdzonym zaskarżoną decyzją przewidziano połączenie zjazdu z drogi S8 z autostradą A1, o którego budowę wnosili skarżący. Odnośnie zarzutów dotyczących niekorzystnego wpływu inwestycji na ludzkie zdrowie należy stwierdzić, iż kwestie te były przedmiotem postępowania *RDOŚ* w sprawie ustalenia warunków realizacji przedsięwzięcia, które mają na celu zapobieżenie zwiększeniu natężenia hałasu i zanieczyszczenia powietrza. Przy ich uwzględnieniu, w ocenie Ministra Infrastruktury, nie dojdzie do pogorszenia istniejących warunków środowiskowych na nieruchomościach sąsiadujących z planowaną inwestycją.

Zarzut braku konsultacji w sprawie wyboru wariantu drogi z zainteresowanymi mieszkańcami odnosi się do postępowania zakończonego *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*, wobec czego jego rozpatrywanie wykracza poza zakres postępowania odwoławczego w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej.

Odnosząc się do zawartego w odwołaniu Andrzeja Dębskiego, Marianny Kowalczyk, Janusza Pawłowicza i Zdzisława Rechcińskiego stwierdzenia, iż nie wyrażają oni zgody na zajęcie należących do nich działek pod budowę drogi S8 ponownie wyjaśnić należy, iż zgodnie z art. 12 ust. 4 *ustawy* nieruchomości lub ich części, na których inwestycja zostanie zrealizowana, wskazane w decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stają się z mocy prawa, w odniesieniu do dróg krajowych, własnością Skarbu Państwa z dniem, w którym decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej stała się ostateczna. Przejście własności tych nieruchomości, bądź ich części, nie wymaga zatem zgody dotychczasowego ich właściciela. Pozostałe podniesione przez skarżących zarzuty odnoszą się do *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* i nie mogą zostać rozpatrzone w toku niniejszego postępowania odwoławczego w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej. Dodatkowo w kwestii informowania stron o przystąpieniu do przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wyjaśnić wypada, że zgodnie z art. 74 ust. 3 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku*, jeżeli liczba stron postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przekracza 20, stosuje się przepis art. 49 *kpa*, stanowiący, iż strony mogą być zawiadamiane o decyzjach i innych czynnościach organów administracji publicznej przez obwieszczenie lub w inny zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości sposób publicznego ogłaszania, jeżeli przepis szczególny tak stanowi;

Ponadto wnioski i uwagi stron dotyczące zmiany przebiegu drogi S8, w tym lokalizacji węzłów drogowych, podlegały analizie w toku postępowania w sprawie wydania *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*. Niezależnie od powyższego warto wskazać, iż odnośnie postulowanej przez skarżącą zmiany lokalizacji węzła Rzgów inwestor wypowiedział się m.in. w piśmie z dnia 28 lipca 2011 r., znak: L.dz.Mosty 2011/07/01135, informując, iż alternatywna lokalizacja obiektu została odrzucona z uwagi na kolizyjne położenie rezerwatów przyrody Molenda i Wolbórka.

Skarżąca nie sprecyzowała, jakie negatywne skutki ekonomiczne, jej zdaniem, pociągnie za sobą lokalizacja węzła Rzgów, wobec czego trudno ustosunkować się do tego zarzutu.

W kwestii zarzutu generowania niepotrzebnych kosztów przez zaprojektowanie dróg dojazdowych do „bezużytecznych” działek wskazać należy, iż wymóg taki wprowadza art. 5 ust. 1 pkt 9 *ustawy Prawo budowlane* zgodnie z którym obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej.

Twierdzenia skarżącej dotyczące prowadzenia uzgodnień i rozmów z projektantem przedmiotowej inwestycji przed uprawomocnieniem się decyzji środowiskowej pozostają bez wpływu na prawidłowość postępowania o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Odnosząc się do zarzutu wprowadzenia w błąd co do możliwości zmiany przebiegu drogi należy wyjaśnić, iż organy orzekające w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej są uprawnione do dokonania korekty w dokumentacji technicznej i projektowej (w tym do zmiany linii rozgraniczających teren inwestycji) załączonej do wniosku inwestora tylko w takim zakresie, w jakim służy to doprowadzeniu do zgodności z prawem planowanego przedsięwzięcia. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie ma bowiem charakteru uznaniowego i wobec spełnienia przez inwestora określonych prawem wymagań organ architektoniczno-budowlany ma obowiązek wydać decyzję o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Bez wpływu na niniejsze postępowanie ma również treść skierowanego do skarżącej strony zawiadomienia o planowanej inwentaryzacji nasadzeń znajdujących się na nieruchomościach przeznaczonych pod planowaną inwestycję.

- Pawła Fijałkowskiego,
- Anny Jakubowskiej,
- Zbigniewa Jakubowskiego,
- Anny Leszek,
- Wiesława Leszek,
- Karoliny Kopeć,
- Mariusza Cieplucha,
- Wiesława Cieplucha,
- Ryszarda Rydygiera,
- Sławomira Hansa;
- 11. Pani Ilona Błoch;
- 12. Pani Wanda Krzykowska;
- 13. Pan Jerzy Krzykowski;
- 14. Pan Henryk Górecki;
- 15. Pani Magdalena Pirecka-Klysiak – pełnomocnik:
 - Marii Pireckiej
 - Danuty Witkowskiej;
- 16. Pan Andrzej Dębski;
- 17. Pani Marianna Kowalczyk;
- 18. Pan Janusz Pawłowicz;
- 19. Pan Zdzisław Rechciński;
- 20. Pani Krystyna Falek;
- 21. Pani Maria Malinowska;
- 22. Pan Zdzisław Malinowski;
- 23. Pani Wiesława Pokorska.

Do wiadomości (wraz z załącznikami nr 1 i 2):

1. Łódzki Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego.

Do wiadomości (wraz z załącznikiem nr 3):

1. Starosta Pabianicki.

Do wiadomości (bez załączników):

1. Łódzki Urząd Wojewódzki w Łodzi
Wydział Infrastruktury;
2. Starosta Łaski;
3. Starosta Pabianicki;
4. Starosta Łódzki Wschodni;
5. Wójt Gminy Łask;
6. Wójt Gminy Dobroń;
7. Wójt Gminy Dłutów;
8. Wójt Gminy Pabianice;
9. Burmistrz Rzgowa;
10. Burmistrz Miasta Tuszyna;
11. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Łodzi.